संन्यवर्त्तत तं भीमो वार्य्यमाणः शितैः शरैः। शकुनिस्तस्य राजेन्द्र वामपार्श्वे स्तनान्तरे।
प्रेषयामास नाराचान् रुक्मपुङ्खान् शिलाशितान्। वर्म्म भित्त्वा तु ते घोराः पाण्डवस्य महात्मनः।
न्यमज्जन्त महाराज कङ्कबर्हिणवाससः। सोऽतिविद्धो रणे भीमः शरं रुक्मविभूषितं।
प्रेषयामास स रुषा सौबलं प्रति भारत। तमायान्तं शरं घोरं शकुनिः शत्रुतापनः।
चिच्छेद सप्तधा राजन् कृतहस्तो महाबलः। तस्मिन्निपतिते भूमौ भीमः क्रुद्धो विशाम्पते। १८९५
धनुश्चिच्छेद भल्लेन सौबलस्य हसन्निव। तदपास्य धनुश्छिन्नं सौबलेयः प्रतापवान्।
अन्यदादाय वेगेन धनुर्भल्लांश्च षोडश। तैस्तस्य तु महाराज भल्लैः सन्नतपर्व्वभिः।
द्वाभ्यां स सारथिं ह्यार्च्छद्भीमं सप्तभिरेव च। ध्वजमेकेन चिच्छेद द्वाभ्यां क्षुरं विशाम्पते।
चतुर्भिश्चतुरो वाहान् विव्याध सुबलात्मजः। ततः क्रुद्धो महाराज भीमसेनः प्रतापवान्।
शक्तिं चिक्षेप समरे रुक्मदण्डामयस्मयीं। सा भीमभुजनिर्म्मुक्ता नागजिह्वेव चञ्चला। १८९०
निपपात रणे तूर्णं सौबलस्य महात्मनः। ततस्तामेव संगृह्य शक्तिं कनकभूषणां।
भीमसेनाय चिक्षेप क्रुद्धरूपो विशाम्पते। सा निर्भिद्य भुजं सव्यं पाण्डवस्य महात्मनः।
निपपात तदा भूमौ यथा विद्युन्नभश्च्युता। अथोत्क्रुष्टं महाराज धार्त्तराष्ट्रैः समन्ततः।
न तु तं मम्रुषे भीमः सिंहनादं तरस्विनां। अन्यद्गृह्य धनुः सज्यं चरमाणो महाबलः।
मुहूर्त्तादिव राजेन्द्र च्छादयामास सायकैः। सौबलस्य बलं संख्ये त्यक्त्वात्मानं महाबलः। १८९५
तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सूतञ्चैव विशाम्पते। ध्वजञ्चिच्छेद भल्लेन त्वरमाणः पराक्रमी।
हताश्वं रथमुत्सृज्य त्वरमाणो नरोत्तमः। तस्थौ विस्फारयंश्चापं क्रोधरक्तेक्षणः श्वसन्।
शरैश्च बहुधा राजन् भीममार्च्छत्समन्ततः। प्रतिहत्य तु वेगेन भीमसेनः प्रतापवान्।
धनुश्चिच्छेद संक्रुद्धो विव्याध च शितैः शरैः। सोऽतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुकर्षणः।
निपपात तदा भूमौ किञ्चित्प्राणो नराधिप। ततस्तं विह्वलं ज्ञात्वा पुत्रस्तव विशाम्पते। १८९०
अपोवाह रथेनाजौ भीमसेनस्य पश्यतः। रथस्थे तु नरव्याघ्रे धार्त्तराष्ट्राः पराङ्मुखाः।
प्रदुद्रुवुर्दिशो भीता भीमाज्जाते महाभये। सौबले निर्ज्जिते राजन् भीमसेनेन धन्विना।
भयेन महताविष्टः पुत्रो दुर्य्योधनस्तव। अपायाज्जवनैरश्वैः सापेक्षो मातुलं प्रति।
पराङ्मुखन्तु राजानं दृष्ट्वा सैन्यानि भारत। विप्रजग्मुः समुत्सृज्य दैरथानि समन्ततः।
तान् दृष्ट्वा विद्रुतान् सर्व्वान् धार्त्तराष्ट्रान् पराङ्मुखान्। जवेनाभ्यापतद्भीमः किरन् शरशतान् बहून्। १८९५
ते बध्यमाना भीमेन धार्त्तराष्ट्राः पराङ्मुखाः। कर्णमासाद्य समरे स्थिता राजन् समन्ततः।
स हि तेषां महावीर्य्यो द्वीपोऽभूत् सुमहाबलः। भिन्ननौका यथा राजन् द्वीपमासाद्य निर्वृताः।
भवन्ति पुरुषव्याघ्र नाविकाः कालपर्य्यये। तथा कर्णं समासाद्य तावकाः पुरुषर्षभ।
समाश्वस्ताः स्थिता राजन् सम्प्रहृष्टाः परस्परं। समाजग्मुश्च युद्धाय मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि सौबलेयपराजये सप्तसप्ततोऽध्यायः॥ ७७॥